

УДК:
27(5-15)(100)

Оригинални
научни рад

ПОЛИТИЧКА РЕВИЈА
POLITICAL REVIEW
Година (XXIV) XI, vol=33
Бр. 3 / 2012.
стр. 133-144.

*Зоран Милошевић**
Институт за политичке студије, Београд

ХРИШЋАНСКИ ИДЕНТИТЕТ У САВРЕМЕНОМ СВЕТУ СА ПОСЕБНИМ ОСВРТОМ НА БЛИСКИ ИСТОК**

Сажетак

Статистика каже да у свету, највише на Блиском истоку, на сваких пет минута погине једна хришћанин због своје вере. Хришћанима је тешко у Индији, Кини, Пакистану, целом Блиском истоку, али и Европској унији, где се води кампања (и) против хришћанских симбола, посебно крста и молитви.

Подаци сведоче да се број хришћана смањује на целом Блиском истоку, једнако у Израелу, као и у муслиманским државама. Када је основан Израел у њему је (посебно у Витлејему) било у структури становништва 15 одсто хришћана. Данас их има само 1,5 одсто. У свим муслиманским државама Блиског истока забележено је смањивање броја хришћана, што се тумачи традиционалним презривим ставом муслимана према другим религијама, а током последњих 100 година овај однос се све више претварао у насиље и отворену мржњу. Већина хришћана, али и других мањина, бежала је у првој фази на Запад, посебно САД, а данас у Руску Федерацију. До недавно, већина Арапа који су живели у САД били су хришћанске вере. Пошто је Вашингтон, а потом и Брисел као седиште Европске уније одбио да заштити хришћане, ови су се обратили Руској православној цркви и Путину који је обећао заштиту. Хришћанима је потребна заштита, јер на Блиском ис-

* Научни саветник, Институт за политичке студије, Београд

** Чланак је настао у оквиру научног пројекта „Демократски и национални капацитети политичких институција Србије у процесу међународних интеграција“ (179009), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

току ни једна друга религија, сем муслимана и Јевреја нема своју државу.

Кључне речи: хришћанство, идентитет, демократија, ислам, политика, интеграције, глобализам.

Статистика каже да у свету, највише на Блиском истоку, на сваких пет минута погине један хришћанин због своје вере. Иако је хришћанима најтеже на Блиском истоку, није им лако ни у Индији, Кини, али ни у Европској унији. У овој глобалистичкој творевини води се права кампања против свега хришћанског, па и симбола, посебно крста, који се жели протерати из јавног живота.¹⁾ У Великој Британији, на пример, 2015. године ступа на снагу закон према коме из свих службених докумената морају нестати појмови „мушко“, „женско“, „мајка“, „отац“, „младожења“, „млада“ и томе слично. Закон је донет на иницијативу хомосексуалаца. Међутим, овај Закон је отворио (не)свесно и питање хришћанске молитве „Оче наш“, јер, ако се доследно примени и Црква мора пронаћи нове термине, јер не може се молити небеском Оцу.²⁾ Може се, дакле, слободно закључити да део западне елите следи традицију филозофије и идеологије перенијализма (која има корене у теозофији и окултизму), а сагласно овом учењу истина се крије у прошлости, посебно у исламу. Због тога део западне актуелне политичке елите подржава ислам, а мрзи хришћанство. То је и узрок да у Уставу Европске уније није било места за став о хришћанским коренима Европе.³⁾

Иако се хришћани на Западу буне против ове нове политике христјанофобије, званичне политике свих држава које чине Европску унију, следећи упутства Брисела промовишу верску трпељивост (толеранцију), што се претвара у национално и идентитетско самоубиство. Толеранција онога што не треба толерисати постаје проблем друштва. Јер, како истичу психолози трпи се (толерише) неко ко је непријатан, а не они који су нормални и пријатни.⁴⁾ Све добија размере колосалног епигонства,⁵⁾ што се претвара (и) у кризу идентитета. Трпељивост доводи и до пасивизације и нечињења

1) Види: Иван Николајчук, „Европа без крестов“, <http://stop-news.com/sobytiyafakty/1105-evropa-bez-krestov.html>.

2) Юрий Носовский, „'Отче наш' под запретом в Британии?“, http://www.pravda.ru/faith/faithculture/03-04-2012/1113440-muzh_zhena-0/.

3) Види: Марк Сецвик, *Против модерног света, Традиционализам – тајна интелектуална историја двадесетог века*, Укронија, Београд, 2006, стр. 71.

4) „Толерантно зло“, <http://www.segodnia.ru/content/109132>, 18. 05. 2012.

5) Епигон – нечији следбеник који нема ништа оригинално у свом раду.

било каквих активности на заштити својих интереса у властитој држави и свету. На тај начин се омогућава ширење оних идеологија и вредности који не следе ову логику, а очигледно је да ислам не следи трпељивост.

Подаци сведоче да се број хришћана смањује на целом Блиском истоку, једнако у Израелу, као и у муслиманским државама. Када је основан Израел у њему је (посебно у Витлејему) било у структури становништва 15 одсто хришћана. Данас их има само 1,5 одсто. У свим муслиманским државама Блиског истока забележено је смањивање броја хришћана, што се тумачи традиционалним презривим ставом муслимана према другим религијама, а током последњих 100 година овај однос се све више претварао у насиље и отворену мржњу.⁶⁾ Већина хришћана, али и других мањина, бежала је у првој фази на Запад, посебно САД, а данас у Руску Федерацију. До недавно, већина Арапа који су живели у САД били су хришћанске вере. Пошто је Вашингтон, а потом и Брисел као седиште Европске уније одбио да заштити хришћане ови су се обратили Руској православној цркви и Путину који је обећао заштиту. Но, пођимо редом.

Што је више демократије на Блиском истоку – мање је верске трпељивости, истичу хришћански аналитичари на Блиском истоку. Међу блискоисточним хришћанима је распрострањен став да где год Американци донесу демократију на својим тенковима или авионима, цену плате хришћани – нестану из тих држава. У данашњем Авганистану више нема ни једне једине хришћанске цркве. Ако се неко усуди да у овој држави проповеда хришћанство биће убијен. Ако неки Авганистанац прими хришћанство, муслимани ће му побити сву ужу и ширу породицу, Да ли је то демократија и да ли је то био стварни циљ америчких ратова у овом региону?⁷⁾

6) Искуство хришћана са исламом је врло непријатно. На пример, када су се бројне хришћанске државе и још бројнији хришћани нашли под окупацијом отоманске Турске доживели су да „немају право на богаћење нити на поседовање знатне површине земље“. Да нису могли да поправљају постојеће цркве и манастире, те да граде нове, а упознали су и низ других веома ограничавајућих и спречавајућих поступака и мера које су биле усмерене на подстицање хришћана да приме ислам. На другој страни, муслимани у хришћанским земљама нису били изложени оваквим ограничавајућим мерама. Види: Епископ Иринеј Добријевић, „Православни дух и етика капитализма“, *Philoteos*, бр. 5, 2005, стр. 416-424.

7) Дарња Сивашенкова, „Восток заливают христианской кровью“, http://www.pravda.ru/fait/dialog/28-01-2012/1106190-afgan_christ-1/.

До агресије на Ирак и пада Садама Хусеина у овој држави живело је 1,5 милиона хришћана (око 500.000 православних), а данас их је остало мање од 400.000 (православних око 150.000). Окупационе снаге нису ништа учиниле да зауставе њихово исељавање. Борци „Ал Каиде“ у Ираку неометано убијају хришћане, те ови имају избор: или побећи или се изложити мучеништву (значи и смрти). Највише хришћана у Ираку живело је у два града – Багдаду и Мосулу. Данас не прође дан без напада на њих и погибије мирних становника ових градова. Сви хришћани живе са сазнањем да у свакој минути могу бити мета љутих приврженика Мухамеда који при нападу изговарају – Умри неверниче! Два хришћанина су убијена када их је возач аутомобила питао исповедају ли ислам, а они одговорили не. Тада је возач узео аутоматску пушку и обојицу убио, уз горе наведени поклич. Римокатолички архиепископ Багдада је позвао своје вернике да не чекају смрт, него да беже из државе. Због тога хришћани мисле да је решење да добију аутономну покрајину на северу Ирака. Но, председник није прихватио такав предлог, јер сматра да би та аутономија постала мета муслимана. Но, одбијајући ово, није понудио ни неко друго решење.⁸⁾

У Либији после агресије САД и Европске уније на власт су дошли исламисти и после вишедеценијског мира између муслимана и хришћана све је срушено. Сада епископ Триполија тражи заштиту за хришћане у свим центрима политичке моћи на Западу, укључујући САД, али нико не чује његов глас.⁹⁾

САД НА БЛИСКОМ ИСТОКУ ПОМАЖУ ИСТРЕБЉЕЊЕ ХРИШЋАНА

Највећи савезник САД на Блиском истоку, како је познато је Саудијска Арабија. Недавно је врховни муфтија Абдул Азиз Бин Абдула, кога муслимани називају и „свети шејх“ (други човек у држави) у фетви изрекао смрт свим хришћанима на полуострву, позвавши се на речи пророка Мухамеда „да у Арабији има места само за припаднике ислама“. Поред тога сви хришћански храмови морају бити порушени, јер су изграђени на арапској земљи – територији ислама – истиче „свети шејх“! Малобројним хришћанима у Арабији, а такође и у свим државама Блиског истока, ове речи

8) „Where Have All The Christians Gone?“, *Strategy Page*, 11/05/2012.

9) Види: „США против влияния Православия и Русской Церкви“, http://ruskline.ru/news_rl/2011/09/16/ssha_protiv_vliyaniya_ppravoslaviya_i_russkoj_cerkvi/.

врховног муфтије изазвале су неспокој. У Саудијској Арабији хришћанских цркава и манастира нема. Једина религија која се овде може исповедати је вехабијски ислам. За ношење крста на ланчићу у Арабији бичују, а за поседовање Библије иде се на вишегодишњу затворску казну. Слично је само међу талибанима. Убиство хришћанина и силовање хришћанки у овим срединама није грех, што се често и практикује, као и хватање хришћанки и продаја у хареме.¹⁰⁾

У Сирији, где Запад подржава стране плаћенике, ситуација је таква да ће хришћани ускоро нестати, чиме ће се извршити потпуна дехристјанизација државе. Наиме, страни плаћеници поред тога што нападају режимске снаге, нападају и хришћане и хришћанске цркве и манастире. Сиријски хришћани (Антиохијски патријархат) су одувек имали заштиту Руске православне цркве (наравно и руске државе). Црквени Устав Русима је дошао управо из Сирије, а први митрополит Кијевске Русије био је Арапин сиријског порекла по имену Михаило, који је потом проглашен за свеца под именом Михаило Грк, јер је дошао из Византије.¹¹⁾

У Сирији се налазе важне хришћанске цркве и манастири. Чак се и реч „хришћанин“ родила у Сирији (Дамаску) у једној од првих хришћанских заједница у свету. Антиохијска црква води патријархат свег Истока и једна је од четири најстарије патријаршије у православном свету. Сиријска црква је основана 37. године од апостола Петра и Павла. Сирија, заједно са Израелом, Либаном и Јорданом, представља за све хришћане света „свету земљу“, јер се овде развила библијска мистерија. Сваки ходочасник ће обићи пустињу где се родио Аврам, а која се налази у овој држави. Руски ходочасници овде стижу преко луке у Одеси и дошавши на сиријску обалу пешке прелазе у Палестину, те сваки од њих који се креће ка Јерусалиму обиђе и сиријске манастире и цркве. Манастир Богородице налази се 22 км од Дамаска, Изграђен је 547. године од императора Јустинијана. У овом манастиру се чува стара икона Богородице (која се сматра чудотворном, јер су се многи овде излечили), а коју је иконописао свети Лука и која се никоме не показује. По броју ходочасника из свег хришћанског, а посебно православ-

10) Артур Приймак, „Саудовска Аравија: хришћанству – бој“, <http://www.pravda.ru/faith/dialog/24-03-2012/1112253-aravia-0/>.

11) Артур Приймак, „Сирија: хришћанство под прицелом“, <http://www.pravda.ru/faith/dialog/15-05-2012/1115140-siria-0/>.

ног света овај манастир је био међу најпосећенијим на Блиском истоку. Ту је, поред мноштва других цркава и светиња, и манастир свете Текле, прве хришћанске светитељке и мученице (данас је то женски манастир који се брине о напуштеној женској деци).

Храм свете Софије из Изника (стара Никеја) у Турској постао је џамија, јер је одлука турске владе од 6. новембра 2011. године постала правоснажна. Овај гест турских власти поново је пробоо хришћанско срце. Ради се о другом храму свете Софије који је изграђен у VI веку од императора Јустинијана I.

У Никеји су одржана два Васељенска сабора (325. и 787. године), при чему је последњи одржан управо у храму свете Софије. У Никеји је донесен Символ вере, који по месту доношења носи и име Никејски. Овде је, такође, задат смртни ударац јереси Аријанизма. Света Софија у Никеји, иначе, је урађена као мања копија Свете (Аја) Софије из Константинопоља. Први пут Света Софија у Никеји је претворена у џамију 1331. године. После великог пожара у храму-џамији 1922. године, муслимани су то протумачили казном што су преузели хришћански храм и нису хтели да ово здање обнове, те су је предали хришћанима, који су је обновили и 2007. године поново осветили. Пошто је храм привлачио мноштво хришћана и туриста, али и деловао мисионарски, јер је овде десетак Турака примило хришћанство, турске власти су донеле одлуку да га поново претворе у џамију.¹²⁾

После Другог светског рата страдање хришћана на Блиском истоку се само увећавало. Део аналитичара то тумачи атеизацијом Русије и постојањем Совјетског Савеза, који није, као што је то радила царска Русија, штитио хришћане у овом региону.

Током грађанског рата у Либану од 1975 – 1990. године Арапи – муслимани борили су се против свих других религија, посебно хришћана, те су многи тај рат тумачили „као првим од многобројних ратова између хришћана и муслимана током XX и XXI века“. Иако муслимански аутори покушавају да прикажу крсташке ратове као прву агресију на исламски свет, истина је да су крсташки званично пошли да заштите хришћане од насилне исламизације. Но, ислам је све то преживео и наставио да исламизује и прогони хри-

12) Дарња Сивашенкова, „Святая София меняет крест на полумесяц“, http://www.pravda.ru/faith/dialog/16-05-2012/1115246-svyat_sofia-0/; Упор.: Зоран Милошевић, „Ширење идеја блискоисточних исламиста у школама Немачке“, *Политичка ревија*, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2010, стр. 233–248.

шћане до данашњих дана. Муслимани су, захваљујући нафти, дошли до огромног новца и савремених западних војних и цивилних технологија, што користе да распаљују несигурност међу хришћанима. *Ислам данас поново маршира*, не само на Блиском истоку, где преко „Арапског пролећа и револуција“ долази на власт, него и у свим државама Европске уније, посебно Немачкој (где је недавно започета бесплатна подела 25 милиона Курана на немачком), Белгији, Француској, Енглеској, Норвешкој, Холандији...

ЗАШТО НИКО СЕМ МУСЛИМАНА НЕМА ДРЖАВУ НА БЛИСКОМ ИСТОКУ?

На Блиском истоку ни једна друга религија, сем муслимана (и Јевреја) нема своју државу. У Египту живи пет милиона Копта – хришћана који не прихватају ислам и стална су мета напада муслимана. У другим државама Блиског истока ситуација је слична – хришћани немају своју државу и да би сачували веру и избегли смрт исељавају се.¹³⁾ Када нема хришћана муслимани се свађају између себе: сунити и шиити, сунити и припадници неких исламских секти (у Сирији алавити), затим су мета и припадници предисламске религије зороастрејци. Само су се Јевреји заштитили створивши своју државу.

Исламски фундаменталисти да би подстакли муслимане на мржњу према хришћанима актуелизују старе митове, легенде и стереотипе како би дали легитимитет прогону хришћана. Таква је, на пример, прича да су хришћани својевремено тукли муслимане, па то сада треба вратити. Тако се формирају услови за радикализацију ставова муслимана, што се у Европи и САД, назива тероризмом, а код муслимана је то вођење светог рата против неверника – цихада.

РУСИЈА (ПОСТАЈЕ) ГЛАВНИ ЗАШТИТНИК ХРИШЋАНА У СВЕТУ?

Митрополит Иларион, задужен за спољне послове у Руској православној цркви је информације представио бившем премијеру, а сада председнику Руске федерације Владимиру Путину и овај

13) Види: Петер Ковачич Першин, „Значај националне државе у савременом свету“, у зборнику: *Национална држава и економија* (приредио: Зоран Милошевић), Слобомир П Универзитет, Бијељина – Слобомир, 2011, стр. 31–46.

је прихватио обавезу да заштити хришћане на Блиском истоку. За време Садама Хусеина у Ираку је живело око 500.000 православних, сада око 150.000 истакао је митрополит. У Египту муслимани нападају и хришћане и њихове храмове које пале. Постоји и статистика да у свету на сваких пет минута погине једна хришћанин због своје вере и то највише на Блиском (Египат, Ирак...) и Средњем (Пакистан и Авганистан) истоку, а тешко је хришћанима и у Индији. Хришћане убијају, хришћанке силују, храмове пале. Реакција хришћана је масовно напуштање тих држава у којима су вековима живели њихови преци. Митрополит Иларион је посебно информисао Путина, али и руску јавност, о томе да је за време власти Гадафија у Либији био складан однос хришћана и муслимана, али после долета „демократије“ на америчким и европским авионима хришћани постају мета муслимана.¹⁴⁾

Поред митрополита Илариона који тражи заштиту хришћана на Блиском истоку од руског политичког врха ту је и Центар за заштиту људских права Светског руског народног сабора. Роман Силантјев, руководилац овог центра, свој позив Путину да размисли о заштити хришћана у целом свету аргументовао је нехтењем САД и Европске уније да уопште расправљају о проблемима и страдању хришћана у свету. Заштита хришћанима на Блиском истоку је и те како потребна, јер према свим социолошким истраживањима у муслиманским државама хришћани су најнеагресивнија популација и уједно и најнезаштићенија, чиме су постали лака мета фанатичних исламиста. Трагедија је да после напада на блискоисточне хришћане, исти ти исламисти одлазе у Европску унију и причају како им хришћани крше људска права.

РЕАКЦИЈА ВАТИКАНА НА ХРИСТЈАНОФОБИЈУ У СВЕТУ

Одмах после Нове године, 10. јануара 2011. папа је дипломатском кору говорио о потреби заштите религиозних мањина у свету, посебно хришћана, истакавши да данас у свету влада христјанофобија.¹⁵⁾ (Иначе, Ватикан је од 2008. године почео да користи овај термин за означавање односа нехришћана према хришћанима у са-

14) Дарья Сивашенкова, „Россия — спасительница гонимых христиан“, <http://www.pravda.ru/faith/dialog/10-02-2012/1107577-russia-1/>.

15) Ignazio Ingrao, „Cristianofobia: la strage dei cristiani nel mondo“, *Panorama*, 15/01/2011.

временом свету, иако је тада оцењен као „политички некоректан“. Међутим, актуелни догађаји у свету потврдили су оправданост коришћења овог термина). Око 180 амбасадора ову папину поруку требало је да пренесу својим владама, али, изгледа, или нису или су се владе оглушиле о добијене информације.

Нови представник Ватикана при Организацији уједињених нација, индијски бискуп Френсис Асиси Чуликат, покушава да по питању данашње христјанофобије у свету привуче пажњу Генералне скупштине ове угледне институције. Да иронија буде већа спомнути бискуп је пре тога четири године службовао на Блиском истоку, а тамо су и највећа страдања хришћана.

На другој страни Ватикан се бори и у Европској унији да заштити хришћанске симболе, као и саме хришћане у Турској.¹⁶⁾ Ту мисију обавља у Савету Европе стални представник Свете столице, монсињор Алдо Џордано. Пошто највише убистава хришћана у свету изврше припадници ислама, то заштита хришћана прети да се претвори у исламско-хришћански сукоб.¹⁷⁾

Zoran Milosevic

CHRISTIAN IDENTITY IN CONTEMPORARY WORLD WITH SPECIAL FOCUS ON MIDDLE EAST

Summary

The statistics tells us that in the world, in most cases in the Middle East, every five minutes a Christian dies due to his religion. Christians are having difficulties in India, China, Pakistan, entire Middle East, but also in the European Union, because of the campaign (also) against christian symbols, especially the cross and prayers.

The data testify that the number of Christians is decreasing in the entire Middle East, equally in Israel and in the Muslim states. Upon the foundation of Israel, there were (especially in Bethlehem), about 15 percent of Christians in the structure of the population. There are only 1.5 percent of Christians today. In all Muslim states of the Middle East, a decrease of the number of Christians is recorded, which is being interpreted in the context of traditionally contemptuous attitude of the Muslims towards other

16) У Турској су се права хришћана са доласком Ердоганових исламиста на власт погоршала. Године 2010. убијен је и сам председник Бискупске конференције Турске, монсињор Луиђи Падовез.

17) Види: Зоран Милошевић, „Баук ислама‘ хода Европом“, *Печат*, бр. 216, Београд, 2012, стр. 56-57.

religions, and during the last 100 years this relation has been transformed into violence and open hatred to a high degree. Most Christians and other minorities fled to the West in the first phase, especially in the USA, and today to the Russian Federation. Until recently, most Arabs who lived in the USA were Christians. Since Washington, and latter Brussels, as the seat of the European Union refused to protect the Christians, they turned to the Russian Orthodox Church and Putin, who promised to protect them. The Christians need protection, because no other religion in the Middle East, except for the Muslims and Jews, has its own state.

Key words: Christianity, identity, democracy, Islam, politics, integrations, globalism

ЛИТЕРАТУРА

- Божовић, Раде, *Ислам и Арапи*, Београд, 2005.
- „Where Have All The Christians Gone?“, *Strategy Page*, 11/05/2012.
- Добријевић, Иринеј, „Православни дух и етика капитализма“, *Philotheos*, бр. 5, 2005.
- Ingraio, Ignazio, „Cristianofobia: la strage dei cristiani nel mondo“, *Panorama*, 15/01/2011.
- Ковачич Першин, Петер, „Значај националне државе у савременом свету“, у зборнику: *Национална држава и економија* (приредио: Зоран Милошевић), Слобомир П Универзитет, Бијељина – Слобомир, 2011.
- Милошевић, Зоран, „Ширење идеја блискоисточних исламиста у школама Немачке“, *Политичка ревија*, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2010.
- Милошевић, Зоран: *Турска и неоосманizam*, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2010.
- Милошевич, Зоран, „Фашизм сегодня“, *Мир и политика*, Москва, № 11, 2011.
- Милошевић, Зоран; Димитријевић, Владимир, *Европска унија, Русија и нови фашизам: где су ту Срби?*, ЗМ и Клуб српских родољуба, Београд, 2011.
- Милошевић, Зоран, „Неонацизам или сукоб цивилизација“, *Печат*, бр. 210, Београд, 2012.
- Милошевић, Зоран: „Баук ислама' хода Европом“, *Печат*, бр. 216, Београд, 2012.
- Носовский, Юрий, „'Отче наш' под запретом в Британии?“, http://www.pravda.ru/faith/faithculture/03-04-2012/1113440-muzh_zhena-0/

- Николайчук, Иван, „Европа без крестов“, <http://stop-news.com/sobytiyafakty/1105-evropa-bez-krestov.html>.
- Новаковић, Драган, „Исламска есхатологија“, *Политичка ревија*, Институт за политичке студије, Београд, бр. 4/2011.
- Приймак, Артур, „Саудовская Аравия: христианству – бой“, <http://www.pravda.ru/faith/dialog/24-03-2012/1112253-aravia-0/>.
- Приймак, Артур, „Сирия: христианство под прицелом“, <http://www.pravda.ru/faith/dialog/15-05-2012/1115140-siria-0/>.
- Сеџвик, Марк, *Против модерног света, Традиционализам – тајна интелектуална историја двадесетог века*, Укронија, Београд, 2006.
- Сивашенкова, Дарья, „Святая София меняет крест на полумесяц“, http://www.pravda.ru/faith/dialog/16-05-2012/1115246-svyat_Sofia-0/.
- Сивашенкова, Дарья, „Россия — спасительница гонимых христиан“, <http://www.pravda.ru/faith/dialog/10-02-2012/1107577-russia-1/>.
- Сивашенкова, Дарья, „Восток заливают христианской кровью“, http://www.pravda.ru/faith/dialog/28-01-2012/1106190-afgan_christ-1/.
- „США против влияния Православия и Русской Церкви“, http://ruskline.ru/news_rl/2011/09/16/ssha_protiv_vliyaniya_pравoslaviya_i_ruskoj_cerkvi/
- „Толерантное зло“, <http://www.segodnia.ru/content/109132>, 18. 05. 2012.

Resume

The data show reduces the number of Christians throughout the Middle East, both in Israel and in Muslim countries. When Israel was founded (and especially Bethlehem), it was 15 percent Christian in the population. Today there is only 1.5 percent. In all Muslim countries of the Middle East there was a decrease in the number of Christians, which are interpreted traditional suspicion attitude of Muslims to other religions, and over the past 100 years, this relationship is increasingly turning into open violence and animosity. Most Christians and other minorities escaped on the West in the first phase, particularly in U.S., and today in the Russian Federation. Until recently, most of the Arabs who lived in the U.S. were the Christian faith. After Washington and Brussels, as the seat of the European Union, refused to protect the Christians, these were addressed by the Russian Orthodox Church and Putin, who promised protection.

Until the attack on Iraq and the fall of Saddam Hussein, in this country lived 1.5 million Christians (about 500,000 Orthodox), and today there are less than 400,000 (about 150,000 Orthodox). Occupation forces did nothing to stop their escape. Fighters of “Al Qaeda” in Iraq, killing pe-

ceful Christians, and these have a choice: either to escape or to expose his martyrdom (means death). Most Christians in Iraq were living in two cities - Baghdad and Mosul. Today, there is no a day without an attack on them and killed peaceful inhabitants of these cities. All Christians live with the knowledge that every minute can be the target of angry followers of Muhammad to recite the attack - Die unfaithful! Two Christians were killed when a car driver asked them "do they profess Islam", and they respond "do not". Then the driver took an automatic rifle and killed them both, with the recite above. The Roman Catholic Archbishop of Baghdad called members of church do not wait for death, but leave the country. Because Christians believe that is right solution to obtain the autonomous region in northern Iraq. But the president did not accept this proposal because he believes that this autonomy has become the target of Muslims. However, rejecting this, not even offered another solution.

As it is well known, the biggest U.S. ally in the Middle East, is Saudi Arabia. Recently, the Supreme Mufti Abdul Aziz Bin Abdullah, whom Muslims call the "holy sheikh" (the second man in the country) in the fatwa pronounced death to all Christians in the peninsula, calling on the words of the prophet Mohammed, "in Arabia there is space only for members of Islam." In addition, all Christian churches must be destroyed; because they are built on Arab land - the territory of Islam - says "Holy Sheikh!" Few Christians in Arabia, and also in all countries of the Middle East, these words of the supreme mufti caused restlessness. In Saudi Arabia, there are no Christian churches and monasteries. The only religion that is here may profess the Wahhabi Islam. To carry the cross on a chain in Arabia flogged, and the possession of the Bible go to prison for many years. Similarity exist only the Taliban territory. The murders and rapes of a Christians in these areas is not a sin, which is often practiced, as well as capture and sale of a Christian in harems.

Овај рад је примљен 11. јула 2012. а прихваћен за штампу на састанку Редакције 28. септембра 2012. године.